

[Riishøj]

orienteret, emneorienteret arbejdsmetode er skadelige for det videnskabelige. Her bruger man RUC som et skræmmebillede. Der er forskellige opfattelser af videnskabelig arbejdsmetode, og jeg vil såmænd godt høre – ganske kort, måske – ministerens kommentar til, hvordan hun opfatter det spørgsmål. En væsentlig ting for os i den gymnasierreform, der skal komme, er netop at indarbejde nogle bedre videnskabelige arbejdsmetoder end dem, vi har kendt i det gamle gymnasium, og som er med i en række af de forsøg, som er foregået.

Jeg skal ikke gå ind på, hvilke fag der skal styrkes eller gå tilbage. Man snakker jo om oldtidskundskab og religion osv. Vores stillingtagen til fagene bygger på deres indhold, knap så meget på, hvad de hedder. Her synes jeg nok, at hr. Bertel Haarder, som snakker meget om interesseorganisationers tyranni, skal passe på, at han ikke kører et løb for bestemte faggrupper i gymnasiet, når han så bastant allerede nu udtaler sig om fagkombinationerne i gymnasiet.

Der er blevet talt om motiverne til at gå i gymnasiet. Undervisningsministeren har ret i, at de motiver, der kun går på snobberi, og som går på, at man ikke har andre muligheder, skal vi naturligvis ikke fremme. Det motiv, der går på, at man godt vil lære nogle af de discipliner, der er i gymnasiet – fremmedsprog, samfundsfag, biologi osv. – på et pænt, såkaldt højt niveau, det motiv om en god uddannelse kan jeg ikke se er skadeligt. Men det er klart, at der er motiver, som heller ikke vi kan støtte.

Vi vil gerne have, at undervisningsministeren ganske klart tager afstand fra, at gymnasiet skal være et modulopbygget gymnasium, som centrum-demokraterne lufter ind imellem. Det er i hvert fald ikke vores hensigt med gymnasierreformen at lave A- og B-studerende – nogle går der 2 år, mens andre går der 4 år. Vi mener, at 1., 2. og 3. g naturligvis skal udgøre en helhed – en helhed, der er mindre opsplittet og mindre forvirrende end det gymnasium, som vi kender i dag.

Måske en kommentar til afgrænsningen mellem EFG og gymnasiet. Jeg ved ikke, om man er kommet videre i undervisningsministeriet med hensyn til afgrænsning af kompetencen for henholdsvis EFG og gymnasiet. Jeg ved, der har været tanker om måske at give EFG kompetence til nogle af de mel-

lemuddannelser, EFG ikke rigtig har kompetence til i dag. Jeg vil godt spørge undervisningsministeren, om der er foregået et nyt arbejde med henblik på at afgrænse den kompetence, som henholdsvis EFG og gymnasiet giver til de såkaldt mellemlange uddannelser.

Til allersidst. Der er et bredt flertal for den foreslåede dagsorden, men den opfattes altså vidt forskelligt. Den dækker over store holdningsforskelle. Jeg synes egentlig, det var mere ærligt, hvis de konservative og hr. Bertel Haarder havde fremsat en dagsorden, der dækkede deres reelle standpunkt. Nu får vi en dagsorden, som alle kan stemme for. Det kan måske også have en værdi. Men den er til gengæld sådan, at den kan tolkes vidt forskelligt. Den skal altså ikke fra vores side tolkes sådan, at vi vil standse det forsøgsarbejde, som foregår i gymnasiet.

Halvgaard (FP):

Kun vedrørende dagsordenen. Man kan jo ikke forlange, at der på tre linjer skal gives udtryk for en uddannelsespolitik. Derfor kan den godt forekomme noget intetsigende. Det er vel også derfor, den kan få så bred en tilslutning her i salen. Fremskridtspartiet kan også stemme for den.

Tinning (VS):

Vi har jo ikke været indblandet i det noget komplicerede slagsmål, før denne dagsorden kom til verden. Derfor skal vi heller ikke blande os alverden i dens skæbne, men jeg tror faktisk, at jeg er nået så vidt – og det synes jeg egentlig er langt – at jeg har forstået noget af fru Eva Møllers mening med den. Jeg vil godt lige sikre mig, at det nu er rigtigt.

Så vidt jeg kan forstå, ligger det hele i et enkelt lille ord i dagsordenen, nemlig »dets«. Hvis man forstår det sådan, at det studieforberedende og det almindelige indhold, vi har i dag i gymnasiet, er det, der skal bevares, og altså ikke noget andet, så kan man godt, som fru Eva Møller hævdede, sige, at i dagsordenen ligger altså, at nu skal man i alle former for forsøg sikre det såkaldte højeste faglige niveau. Hvis det er det, der ligger i det – og det er det muligvis – så er vi nået så langt med afklaringen. Det indebærer